

A bukás

2011 december 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Közbeszerzési pályázatot kellene kiírni közvélemény-kutató cégek között annak vizsgálatára és eldöntésére, hogy melyik megállapítás tükrözi a magyar valóságot: 1. A kormány megbukott, tehát a helyén van; avagy 2. A kormány a helyén van, tehát megbukott.

Látszólag a két mondat ugyanazt jelenti, még a hangsúlyeltolódásokat is nehezen lehet érzékeltetni, ám a magyar parlament ellenzéki frakcióinak mégis elsőrendű vitatéma lehetne, egy egész hetet éjt nappallá téve rágódhatnak rajt, még obstrukcióra sem lenne szükségük hozzá. Nem szólva a ballib (objektív) médiumokról, amelyek végre – a saját fogalmaik szerint – valós problémákról tájékoztathatnák fogyasztóikat, nem csak a kormány meg a Fidesz üres sikerpropagandájáról és egyéb süketeléseiről.

A fenti dilemmát igenis el kell dönteni, mert valamikor pénteken minden kétséget kizáróan megbukott a miniszterelnök, a kormány, az egész fideszes rendszer, de mégis a helyén van még mindegyik. Ez a világraszóló skandalum mégsem magyarázható pusztán azzal a populista ténnyel, miszerint demokrácia van, s tessék türelemmel kivárni a ciklus végét, meg a következő választásokat, ha egyáltalán kiírja ez a népelnyomó társaság, s a kétharmadra hivatkozva valami alantas jogi furfanggal nem blicceli el, esetleg nem hozza előre, ami megint csak olyan lenne, mintha meg sem tartanák.

A múlt hét péntekét megelőzően csak a Matolcsy bukott meg és természetesen az általa képviselt „vudu” gazdaságpolitika, de azok minden héten többször is, s legalább annyira, mint Rottenbiller, mégsem váltották le őket, mintha ebben a fideszes érában az lenne a bukás egyértelmű ismérve, hogy minden és mindenki marad a helyén.

Tulajdonképpen most, hogy a miniszterelnök és a kormánya ily hatalmasat percelt, a legüdvösebb lenne gyámság alá helyezni őket. Szerencsére mindhárom ellenzéki párt felkészültnek és elhivatottnak érzi magát erre a szerepre. Ajánlkozik is mindegyik elszántan, hogy helyrebillentse azt a közjogi elferdülést, amely a nyilvánvalóan bukott vezetésnek is türelmi időt ad, így a honmentes ellenzéknek csak a kormánypárt(ok) vezetői jogosítványainak korlátozására nyílik lehetőség, de azzal szemmel láthatóan élni akar.

A Jobbik elnöke arról világosította fel a parlamenti pártokat, hogy ha érdemi vitát akarnak az EU új típusú pénzügyi megállapodásáról, akkor népszavazást kell kiírni. De mitől lenne érdemi a vita egy népszavazás előtt, utána meg minek vitatkozni? Hasonló következetesség mutatkozik az LMP álláspontjában is. Schiffer András szerint a szuverenitás nem a kétharmados parlamenti többségé, hanem a népé. Ezért a kormánypártoknak nincs joguk ahhoz, hogy parlamenti döntéseikkel az emberek választási szabadságát elvegyék. Ragyogó gondolat. A

parlamentari többség öröjlön, hogy megválasztották, de ne hozzon döntéseket, mert sérti a népszuverenitást! Mintha a többség, jelen esetben a kétharmad megszavazása nem a nép szuverén döntése lett volna.

Ám ez a két megnyilvánulás szinte tárgyszerűnek és megfontolásra méltónak mondható az MSZP jelenlegi elnökének kirohanásához képest. Mesterházy Attila úgy gondolja, hogy hazánkban igenis van köze az euróválsághoz, s egyes politikával irányíthatnánk is a döntéseket, nem csak elviselnünk kellene azokat. Következésképpen az euróválság a kormányfő és a gazdasági miniszter (Orbán és Matolcsy) „téves és dilettáns” gazdaságpolitikájának (is) az egyenes következménye. S eme lesújtó állapot kialakulásában döntő szerepet játszott, hogy a kormány nem fogadta meg az MSZP gazdasági-pénzügyi tanácsait. A Gyurcsány-kormány megfogadta...

Most tegyük félre minden pártos elfogultságunkat és elítéletünket, s gondoljuk el, mit mondtak volna az ellenzéki pártok, ha Orbán az első hallásra elkötelezi magát, és csatlakozik a „kölségvetési unió” létrehozásához. Ne töprengjünk feleslegesen, a bukását, legalábbis az ellenzéki pártoknál és a sajtóban, akkor sem kerülhette volna el.

Ugró Miklós - mno.hu

Ajánló